

ΛΑΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Μαργαρίτα

44.1-10

(Μουσική Έκδοση)

17

ALL INFORMATION CONTAINED
HEREIN IS UNCLASSIFIED
DATE 08-11-2001 BY 60322
UCBAW/STP/STP/STP/STP/STP

Handwritten signature or initials, possibly "A. J. ..."

(Handwritten text in a circle, possibly "M. J. ...")

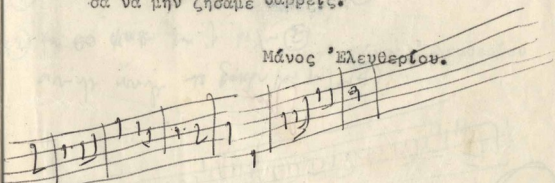
ΔΕΝ ΞΕΜΕΙΝΕ ΤΙΠΟΤΑ ΠΙΑ

Δέν ἔμεινε τίποτα πιά
 ἀπ' τήν παλιάν ἀγάπη μας.
 Για τήν παλιάν ἀγάπη μας
 δέν ἔμεινε τίποτα πιά.

Ξεχνᾷς τό βράδυ τήν πληγή
 μά στήν θυμίζει ἄλλη .
 Κι ἄν κλείσεις καί τά μάτια σου
 θά στήν θυμίζει πάλι.

Φεύγει ὁ καθέννας μοναχός
 κι ὁ κόσμος γίνεται μικρός.
 Χαθήκαμε κι ἔμεῖς νωρίς .
 σά νά μὴν ζήσαμε θάρρεῖς.

Μάνος Ἐλευθερίου.

Γιάννης Καραγιάννης

ALL RIGHTS RESERVED

THE
MUSIC
OF
THE
FUTURE

THE
MUSIC
OF
THE
FUTURE

THE
MUSIC
OF
THE
FUTURE

- ①
- ②
- ③
- ④

A musical staff with five lines, containing handwritten notes and rests. A red signature, "Dow", is written across the middle of the staff. The notes appear to be in a simple rhythmic pattern.

ΤΟ ΠΑΛΗΚΑΡΙ ΕΧΕΙ ΚΑΗΜΟ

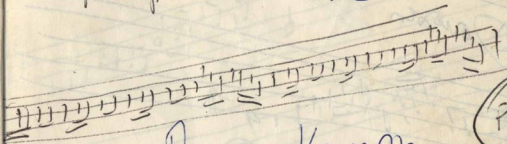
Τό παληκάρι ἔχει καημό
 κι ἐγὼ στά μάτια τό κοιτῶ.
 Καί τό κοιτῶ καί δέν μιλά
 (ἀπόψε) πού ἔχει τόν καημό.

Βδομάδα πάει χωρίς δουλειά
 κι ἔξω χιονίζει καί φυσᾷ.
 Χωρίς τσιγάρο καί δουλειά
 τὰ λόγια του εἶναι μισά.

αὐτὸν - ἀπὸ τὸν οὐρανὸν ὡς καρτὸν
 ἄσπερον ἀσπὸς κοδοκλέφαντι καρδίᾳ

- 1 Τό παληκάρι ἔχει καημό 1
- 2 καί σέ κανέναν δέν μιλά.
- 3 Μά ὅταν κοιτάει τόν οὐρανὸν 2
- 3 τὰ μάτια του εἶναι δύο πουλιά 3

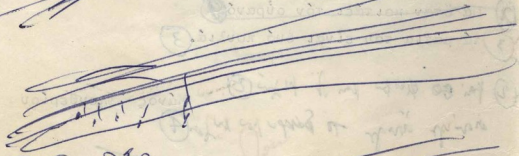
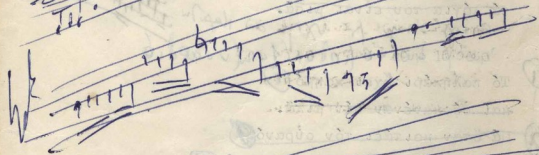
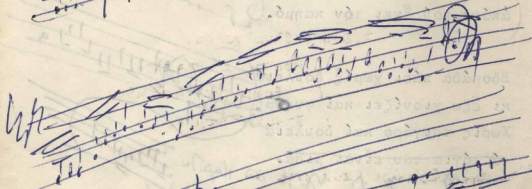
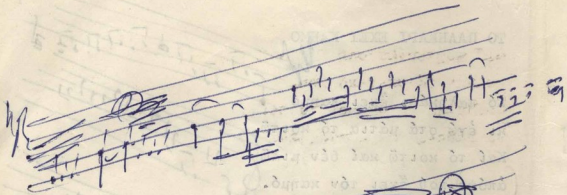
2 καὶ σο κερσὶ κιν δὲ ριχὴ 2
 ἀπὸ τὸν οὐρανὸν τὸ δάκρυ του 4
 Μάνος Ἐλευθερίου

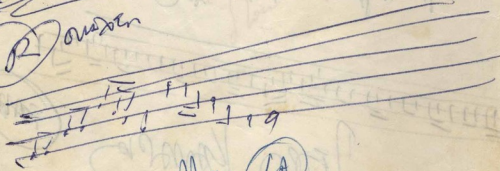
ἸΕΡΟΣ ΚΑΠΗΛΙΟΣ

(A)

(B) *over*

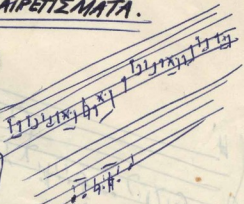

Mam (LA)

(7)

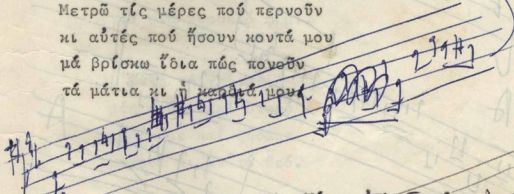
ΣΟΥ ΣΤΕΛΝΩ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΑΤΑ.

Μιά νυχτερίδα στή σκεπή
φυλάει τὸ σπιτικό μου.
Ποιὸς ἄραγε θά σοῦ τὸ περὶ
νά μάθεις τὸν καημό μου.

Ρ. Σοῦ στέλνω χαιρετίσματα
κι ὁ ἄνεμος τὰ παίρνει.
Κι ἂν πέσουν καὶ στά κύματα
πίσω ξανά τὰ φέρνει.

Μετρῶ τίς μέρες πού περνοῦν
κι αὐτές πού ἦσαν κοντά μου
μά βρίσκω ἴδια πὼς πονεῖν
τὰ μάτια κι ἡ καρδιά μου.

Μάνος Ἐλευθερίου

Phonon

The image shows a handwritten musical score on five staves. The notation is somewhat abstract and includes various note values, rests, and dynamic markings. The word "Phonon" is written above the first staff. The letter "A" appears at the beginning and end of the third staff. The bottom right section of the score is heavily scribbled over, obscuring the notation.

Σ' ΑΥΤΗ ΤΗ ΓΕΙΤΟΝΙΑ

[Σ' αὐτὴν τὴ γειτονιά
καὶ βράδυ καὶ πρωὶ
περάσαμε καὶ χάσαμε
ὀλόκληρη ζωὴ.

Σ' αὐτὴ τὴ γειτονιά
μᾶς πῆραν οἱ καημοί.
Μᾶς πῆραν καὶ μᾶς πρόδωσαν
γιὰ μιὰ μπουκιὰ φωμί.

Σ' αὐτὴ τὴ γειτονιά
μέσ στο μικρὸ στενὸ
χαθήναμε καὶ ζήσαμε
μακριὰ κι ἀπ' τὸ θεὸ.

Μάνος Ἐλευθερίου

Handwritten musical notation on two staves. The top staff begins with a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The notation consists of rhythmic patterns represented by vertical lines and stems, with some notes indicated by small circles. A large bracket spans across both staves, grouping the notation. The bottom staff continues the rhythmic patterns with similar notation.

Handwritten musical notation on a single staff. The notation features rhythmic patterns with stems and beams, and some notes are marked with small circles. The staff is divided into measures by vertical bar lines.

Handwritten musical notation on a single staff. The notation shows rhythmic patterns with stems and beams, and a few notes are marked with small circles. The staff is divided into measures by vertical bar lines.

A circled handwritten mark, possibly a signature or a specific instruction, located at the bottom right of the page.

Η ΠΟΡΤΑ ΜΟΥ ΕΙΝ' ΑΝΟΙΧΤΗ

Ἡ πόρτα μου εἶν' ἀνοιχτή
 ἄν κάποτε γυρίσεις
 ἐντός κι ἄν θές νά ξεχαστεῖς
 καί νά μέ λησιμονήσεις.

Ἔχω νερό γιά νά πλυθεῖς
 κρεβάτι ἔχω στρωμένο
 κι ὅταν πλυθεῖς καί χτενιστεῖς
 ξάπλωσε γιά νά κοιμηθεῖς.

Ἡ πόρτα μου εἶν' ἀνοιχτή
 καί τὰ παράθυρά μου.
 Μά πέρασε ὅλη μου ἡ ζωή
 κι εἶν' ἄδεια ἡ καρδιά μου.

λερ

Μάνος Ἐλευθερίου

Handwritten musical notation on a five-line staff. It begins with a treble clef, a key signature of one flat (B-flat), and a 2/4 time signature. The notation consists of a series of eighth and sixteenth notes, some beamed together. A large bracket spans across the staff, and there are some scribbles and corrections in the upper right portion of the staff.

Handwritten musical notation on a five-line staff, continuing the piece. It features a series of eighth and sixteenth notes, with some notes beamed together. A large bracket spans across the staff, and there are some scribbles and corrections in the lower right portion of the staff.

Handwritten musical notation on a five-line staff, featuring a series of eighth and sixteenth notes, with some notes beamed together. A large bracket spans across the staff, and there are some scribbles and corrections in the lower right portion of the staff.

ΜΑ ΠΟΙΟΣ ΠΟΝΑΕΙ ΓΙΑ ΟΛΑ ΑΥΤΑ

Κάθε πρωί που ξαναρχίζει
 μᾶς ἔχει πάρει τὴν καρδιά μας.
 Στὶς φάμπρικες μιὰ ἱστορία
 ζυμώνεται στὰ δάκρυά μας.

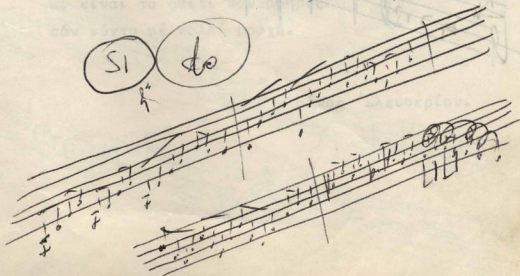
■.Μὰ ποιὸς πονάει γιὰ ὅλ' αὐτὰ
 καὶ ποιὸς γι αὐτὰ θά κλάφει.

[Ποιὸς θά μιλήσει στὸ θεὸ
 καὶ ποιὸς θά τοῦ τὰ γράφει.]

Μές στὰ γιαπιά καὶ μέσ στὴ σιδὼν
 στὶς ἀγορὲς καὶ στὰ σφαγεῖα
 κι ἀπ' τὸ στρατό, γραμμὴ τιμόνι
 καὶ στὰ παλιά μηχανουργεῖα.

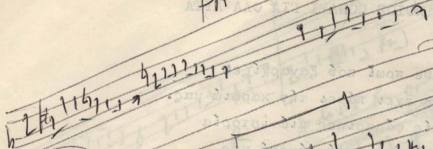
ρα τ

Μάνος Ἐλευθερίου

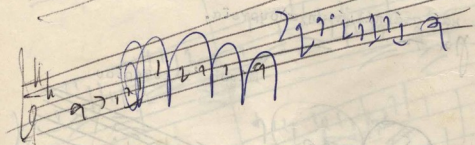
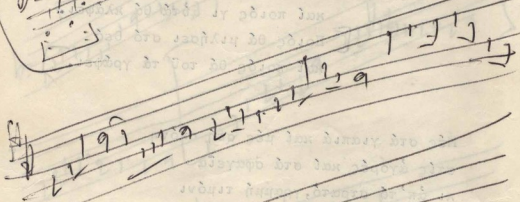
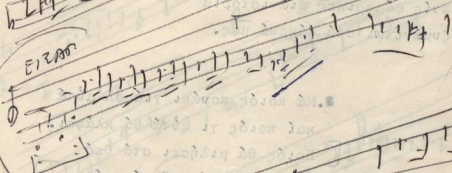

FA

LA

ERAM

ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΜΟΥ ΕΙΝΑΙ ΜΙΚΡΟ

Τό σπίτι μου εἶναι μικρό
καί δέν χωράει ἡ ἀγάπη μου.
πές μου ποῦ θάρθω νά σέ βρῶ.

Τό σπίτι μένει σκοτεινό
κι ἔχει τή νύχτα μοῖρα του
καί δέν χωράει τόν οὐρανό.

PEPPAIN Ζωή μικρή, ζωή πιερή
πληγή μέ τό μαχαῖρι,
φτώχεια, φαρμάκι, δάκρυα,
χειμώνα καλοκαῖρι.

Τά παραθύρια εἶναι φωλιές
γιά τά πουλιά τῆς ἀνοιξης
καί γιά τίς ἄδειες ἀγναλιές.

Κι εἶν' ἡ καρδιά μου μοναχή
κι εἶναι τό σπίτι πού ἄφησες
σάν νύχτα μέ πολλή βροχή.

μάνος Ἐλευθερίου.

Handwritten musical notation on a five-line staff. The notation includes various rhythmic values and melodic lines. A large, sweeping curve is drawn above the staff, encompassing the first two-thirds of the page. The word "Erasco" is written in the center of the staff.

Handwritten musical notation on a five-line staff. The notation includes various rhythmic values and melodic lines. The word "Nem" is written on the left side of the staff.

Handwritten musical notation on a five-line staff. The notation includes various rhythmic values and melodic lines. The word "Nem" is written on the left side of the staff.

Handwritten musical notation on a five-line staff. The notation includes various rhythmic values and melodic lines. A circled cross symbol with an arrow pointing upwards is located at the bottom right of the page.

Βραχάο
20.11.68

9

ΗΡΘΑΝ ΤΑ ΒΑΣΑΝΑ ΝΩΡΙΣ

Ἦρθαν τὰ βάσανα νωρίς
κι οὔτε νὰ κλάψεις δὲν μπορεῖς.
Πρῶτ' σὲ πνίγει ὁ καπνός
καὶ βράδυ ἢ πίκρα καθενός.

α

Φεύγουν οἱ μέρες κι ὁ καιρὸς
κι ὁ οὐρανός] εἶναι μικρός
γιὰ νὰ χωρέσει τὴ φωτιὰ
[τὸ δάκρυ] καὶ τὴν ζευητειά.

Μᾶς παίρνουν τὸ αἷμα καὶ τὸ φῶς
μὰ τὴν καρδιά νὰ ξέρεις, πῶς
ὅσο στὸ χῶμα τὴν καταῶς
ὑστερα πιδ φηλά πετᾶς.

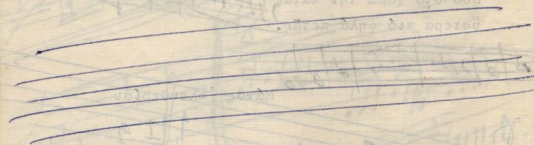
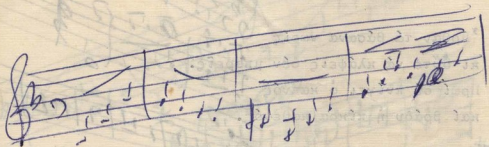
Μάνος Ἐλευθερίου

β

ο - το δὲ κινεῖται κεντ

Handwritten text at the top of the page, possibly a title or date, including the word "Gloria".

HERNAN TA BAZANA MOTE

Handwritten musical notation on a five-line staff, including a treble clef and several notes.

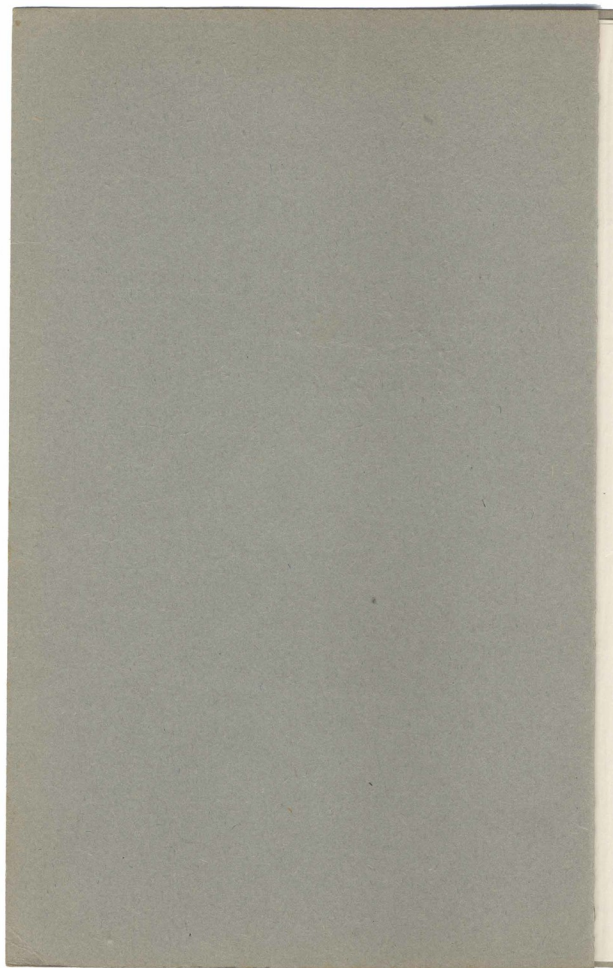
Handwritten musical notation on a five-line staff, including a treble clef and several notes.

1

h

ἕξ η λαϊκὰ τραγούδια
τοῦ μάγου ἐλευθερίου
γιά τήν Μάνα
καί
γιά τοὺς φίλους

ἑφ. 1-10

Μέσα σέ κήπο κάθησα

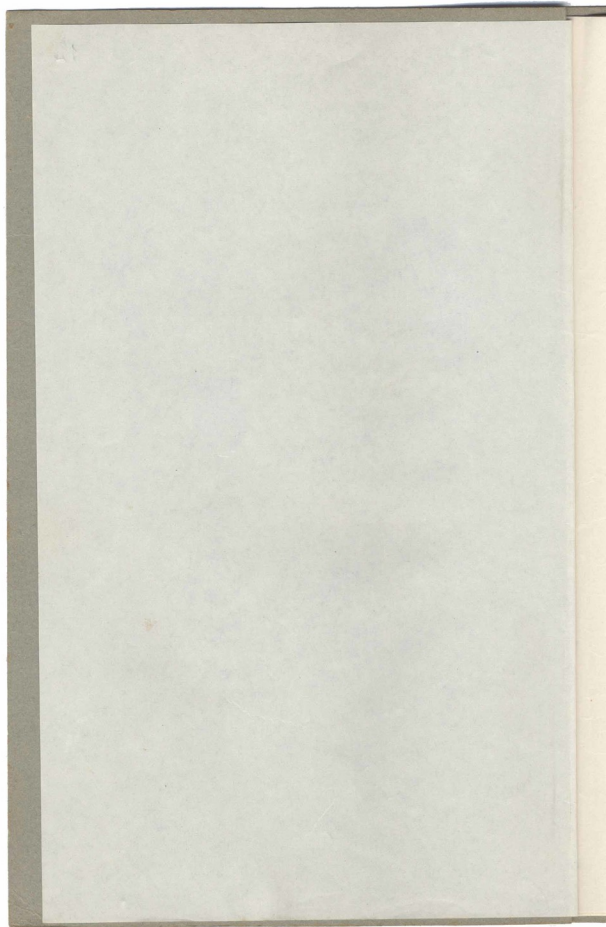
Μέσα σέ κήπο κάθησα
καί σ' ἓνα περιβόλι.
Μιά Κυριακή ἀπόγεμα
μιά Κυριακή καί σκόλη.

Τούς φίλους μου συνάντησα
καί πήγαμε σεργιάνι.
Στῆς Τερψιδέας τὰ στενά
καί στό Πασαλιμάνι.

Τώρα ὁ κήπος χάθηκε
κι οἱ φίλοι στό κερβόλι.
Καί τό σεργιάνι στ' ὄνειρο,
μούρχεται κάθε σκόλη.

Μάνος Ἐλευθερίου

Μάνος Ἐλευθερίου

Μέσα σέ κήπο κάθησαΜάνα, τό μάνα τ' ουρανοῦ

Μέσα σέ κήπο κάθησα
καί σ' ἕνα περιβόλι.

Μιά Κυριακή ἀπόγεμα
μιά Κυριακή καί σκόλη.

Τούς φίλους μου συνάντησα
καί πήγαμε σεργιάνι.
Στῆς Τερφιθέας τά στενά
καί στό Πασαλιμάνι.

Τώρα ὁ κήπος χάθηκε
κι οἱ φίλοι στό περβόλι.
Καί τό σεργιάνι στ' ὄνειρο,
στε μούρχεται κάθε σκόλη.
ὁ κόπος μου ν' ἀντέχει.

μάνος ἐλευθερίου

μάνος ἐλευθερίου

Μέσα σε κήπο καὶ

Μέσα σε κήπο καὶ
 καὶ ἄνευ κερμάτων.
 Ἡ δὲ Κυριακὴ ἀπόγευμα
 ἦν Κυριακὴ καὶ ἀόλη.

Τὸς φίλους μου ἀναστήσα
 καὶ κήποι ἀπόγευμα.
 Στὴν Τετάρτη καὶ ἀναστήσα
 καὶ ἀπὸ Παλαιὰς.

Τὸν ὁ κήπος καὶ
 καὶ οἱ φίλοι ἀπὸ κερμάτων.
 Καὶ τὸ ἀπόγευμα ἀναστήσα
 καὶ ἀόλη καὶ ἀόλη.

ἦσαν ἐγχευόμενοι

Μάνα, τό μάμμα τ' ούρανοῦ

Μάνα, τό μάμμα τ' ούρανοῦ
 δέντρο τοῦ παραδείσου,
 στή ρίζα τοῦ φηλοῦ βουνοῦ
 φύτεφα τήν εὐχή σου.

τά δέντρα ξεροβόρι.

Κι ἀπ' τήν εὐχή πού φύτεφα
 βγήκε στό φῶς μιὰ βρύση
 κι ἀπ' τά σκοτάδια γύρισε
 πουλί νά κελαηδήσει.

καί χίλιοι ἐκράτουν τά σκαθιά
 καί είχαν οἱ λογισμοί της.

Μάνα, τό μάμμα τ' ούρανοῦ
 κι ὄνειρο πού δέν σ' ἔχει,
 στεῖλε μου πάλι μιάν εὐχή
 ὁ πόνος μου ν' ἀντέχει.

Τοῦ Χάρου ἡ μάνα δέν μιλά,
 δέν θά ζαναμιλήσει.

μ.ε.λ.

μάνος ἐλευθερίου

Μὴν ἀκούσθητε τῶν λόγων τῶν ἀδελφῶν

Μὴν ἀκούσθητε τῶν λόγων τῶν ἀδελφῶν
 , οὐδέ τις ἀκούσθητε τῶν λόγων τῶν ἀδελφῶν
 ἵνα μὴ ἀκούσθητε τῶν λόγων τῶν ἀδελφῶν
 . οὐδέ τις ἀκούσθητε τῶν λόγων τῶν ἀδελφῶν

ἵνα μὴ ἀκούσθητε τῶν λόγων τῶν ἀδελφῶν
 ἵνα μὴ ἀκούσθητε τῶν λόγων τῶν ἀδελφῶν
 ἵνα μὴ ἀκούσθητε τῶν λόγων τῶν ἀδελφῶν
 . ἵνα μὴ ἀκούσθητε τῶν λόγων τῶν ἀδελφῶν

Μὴν ἀκούσθητε τῶν λόγων τῶν ἀδελφῶν
 , ἵνα μὴ ἀκούσθητε τῶν λόγων τῶν ἀδελφῶν
 ἵνα μὴ ἀκούσθητε τῶν λόγων τῶν ἀδελφῶν
 . ἵνα μὴ ἀκούσθητε τῶν λόγων τῶν ἀδελφῶν

ἵνα μὴ ἀκούσθητε τῶν λόγων τῶν ἀδελφῶν

Τοῦ Χάρου ἡ μάνα

Τοῦ Χάρου ἡ μάνα κάθησε
 σέ δρόμο κι ἀνηφόρι
 κι ἀπ' τόν πολύ ἀναστεναγμό
 πῆραν τὰ σπίτια μαρασμό,
 τὰ δέντρα ξεροβόρι.

Στέλνει γραφή στήν Παναγιά
 καί στόν μονογεννή της,
 τρακόσοι πᾶνε συνοδείᾳ
 καί χίλιοι ἐκράτουν τὰ σπαθιά
 πού εἶχαν οἱ λογισμοί της.

Μά ἡ Παναγιά κεντάει πουλιά
 σέ μαρμαρένια βρύση
 κι ὁ γίδος της τῆς χαμογελά.
 Τοῦ Χάρου ἡ μάνα δέν μιλά,
 δέν θά ξαναμιλήσει.

μ.ελ.

μ.ελ.

Ἡ ἑστὴ ἐπιτομή

Ἡ ἐπιτομή ἡ ἐκείνη ἡ ἐπιτομή
ἡ ἐπιτομή ἡ ἐκείνη ἡ ἐπιτομή
ἡ ἐπιτομή ἡ ἐκείνη ἡ ἐπιτομή
ἡ ἐπιτομή ἡ ἐκείνη ἡ ἐπιτομή
ἡ ἐπιτομή ἡ ἐκείνη ἡ ἐπιτομή

Ἡ ἐπιτομή ἡ ἐκείνη ἡ ἐπιτομή
ἡ ἐπιτομή ἡ ἐκείνη ἡ ἐπιτομή
ἡ ἐπιτομή ἡ ἐκείνη ἡ ἐπιτομή
ἡ ἐπιτομή ἡ ἐκείνη ἡ ἐπιτομή
ἡ ἐπιτομή ἡ ἐκείνη ἡ ἐπιτομή

Ἡ ἐπιτομή ἡ ἐκείνη ἡ ἐπιτομή
ἡ ἐπιτομή ἡ ἐκείνη ἡ ἐπιτομή
ἡ ἐπιτομή ἡ ἐκείνη ἡ ἐπιτομή
ἡ ἐπιτομή ἡ ἐκείνη ἡ ἐπιτομή
ἡ ἐπιτομή ἡ ἐκείνη ἡ ἐπιτομή

Ἄπ' ὅπου νάσαι καὶ θαρθεῖς...

Σέ λένε μάνα τοῦ Χριστοῦ

σέ λέω κι Ἁγιά Βαρβάρα
κλειδί τοῦ κάστρου τοῦ κλειστοῦ
στῆς μάχης τὴν ἀντάρα.

Ἄπ' ὅπου νάσαι καὶ θαρθεῖς
καὶ γλώσσα ὅποια μιλήσεις
μ' ὅσους ἀνθρώπους κι ἂν βρεθεῖς
πίσω δέν θά γυρίσεις.

Σέ λένε μάνα τοῦ ληστή
καὶ μάνα τοῦ Πιλάτου
μά ἐσύ κρυφά μιλάς καὶ κλαῖς
τίς ὥρες τοῦ θανάτου.

μ.ε.λ.

μ.ε.λ.

...καὶ ἔπειτα...

ὅτι ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ
ἐκείνη ἐστὶν ἡ ἀγάπη
ἣν ἔχουσιν οἱ ἀγαπῶντες
αὐτὸν ἐν τῇ καρδίᾳ.

ὅτι ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ
ἐκείνη ἐστὶν ἡ ἀγάπη
ἣν ἔχουσιν οἱ ἀγαπῶντες
αὐτὸν ἐν τῇ καρδίᾳ.

ὅτι ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ
ἐκείνη ἐστὶν ἡ ἀγάπη
ἣν ἔχουσιν οἱ ἀγαπῶντες
αὐτὸν ἐν τῇ καρδίᾳ.

π.ε.π.

Προσευχή ^{καζέες}

Γλυκοφιλοῦσα Παναγιά
 μάνα μου κι Ὁδηγήτρα μου
 κι ἐγὼ στὰ στήθη ἔχω καρδιά
 πού λιώνει ἀπ' τὴν πίκρα μου.

Γιατὶ ἦσουν μάνα μιά φορά ἐρήμως
 καὶ ξέρεις τὰ ραγίσματα ἐπὶ τὸν βέντρο
 πού ἔχει ὁ πόνος κι ἡ χαρὰ ἐπὶ τὴν καρδιά
 καὶ τοῦ καιροῦ τὰ πείσματα...

...Γιατὶ ἦσουν μάνα καὶ πονᾶς
 φέρε τὸ παληκᾶρι μου ἐνα
 στὴν ξενητεία πού τὸ γυρνᾶς
 τὸ σκοτεινὸ φεγγᾶρι μου.

μ.ελ.

μ.ελ.

Σηδ

Handwritten musical notation on a five-line staff. The notes are written in a shorthand style, possibly representing a specific dialect or a simplified notation system. The notes are arranged in a sequence that suggests a melodic line. There are some markings above the staff that could be rhythmic indicators or accents.

Handwritten musical notation on a five-line staff, continuing the piece. The notation is similar to the first system, with a series of notes and some rhythmic markings. The handwriting is consistent with the first system.

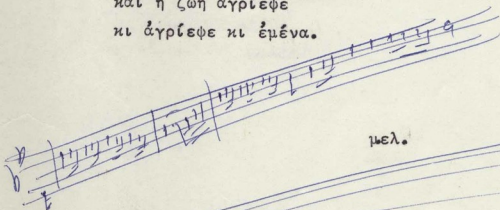
Handwritten musical notation on a five-line staff, the final system on the page. It includes a double bar line at the end, indicating the conclusion of the piece. The notation remains consistent with the previous systems.

ἤσουν μπαζές

ἔχει ὁ καιρὸς γυρίσματα
 κι ὁ κόσμος καρδιοχτύπια
 κι ἀπ' τὰ πολλά δέν μείνανε
 φαρμάκια πού δέν ἤπια.

- 1 ἤσουν μπαζές κι ἐρήμωσε
 2 κι ἤσουν πουλί στὰ δέντρα
 3 κι ὁ πόνος μέσα στήν καρδιά
 4 μοῦγινε μαύρη πέτρα.

Τὰ λόγια σου ἦταν βάλσαμο
 μὰ τώρα εἶσαι στὰ ξένα
 καί ἡ ζωὴ ἀγρίεφε
 κι ἀγρίεφε κι ἐμένα.

μελ.

510

ἠθροὺν ἠπαΐετ

ἠθροὺν ἠπαΐετ
 ἠθροὺν ἠπαΐετ
 ἠθροὺν ἠπαΐετ
 ἠθροὺν ἠπαΐετ

ἠθροὺν ἠπαΐετ
 ἠθροὺν ἠπαΐετ
 ἠθροὺν ἠπαΐετ
 ἠθροὺν ἠπαΐετ

ἠθροὺν ἠπαΐετ
 ἠθροὺν ἠπαΐετ
 ἠθροὺν ἠπαΐετ
 ἠθροὺν ἠπαΐετ

ἠθροὺν ἠπαΐετ
 ἠθροὺν ἠπαΐετ
 ἠθροὺν ἠπαΐετ
 ἠθροὺν ἠπαΐετ

Handwritten scribble or signature at the top of the page.

Faint, illegible text at the top of the page.

Handwritten mark on the left margin.

First system of faint, illegible text.

Handwritten mark on the left margin.

Second system of faint, illegible text.

Third system of faint, illegible text.

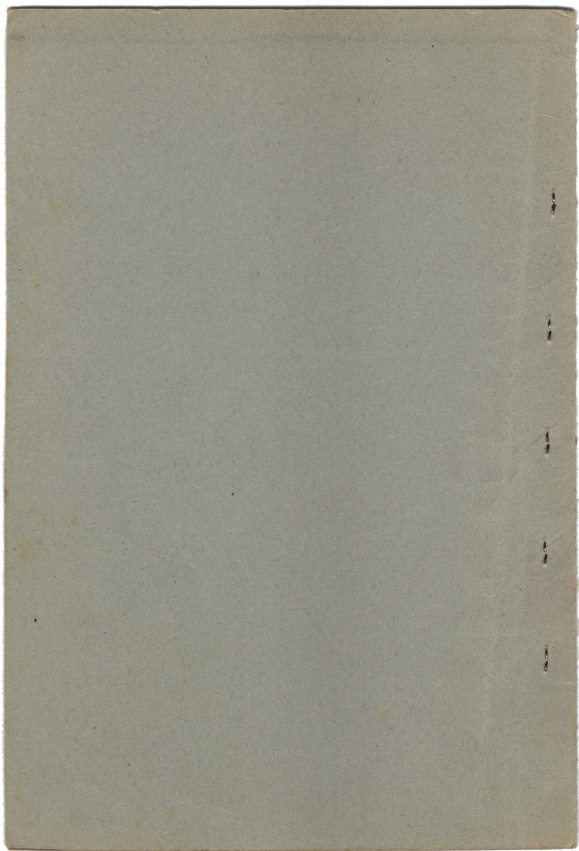
Fourth system of faint, illegible text.

Handwritten mark on the left margin.

Handwritten musical notation on a staff, including notes and a treble clef.

Faint text at the bottom of the page.

στο παζάρι του φονιά

δέκα μεταλλάνες

τὸ μάνου Ελευθερίας

Τραγῳδία ἀπὸ τῆς Ζάτουνα

φφ 4-13

ΤΡΙΑ ΠΟΤΑΜΙΑ

Μουσική
 Ι. Μανώλης
 Ν. 8

A
 Τρία ποτάμια πέρασαν την καρδιά μου
 και κλέψανε τὰ μυστήρια τῆς χαρᾶς μου.

B
 Τὸ ἕνα ποταμὶ ἦταν θολό και τ' ἄλλο ἰσοπέδιλο
 τὸ τρίτο ἔαερε κρημνοὺς και δάκρυ μαυροῦ ἔβριζε.

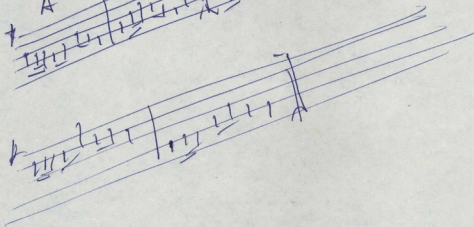
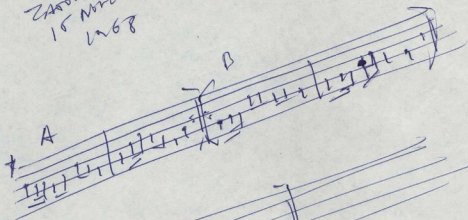
A
 Πῆγα κι ἐγὼ νὰ πῶ γὰρ, πῶγα νὰ ξεδιφάσω
 τρία γεφύρια κἀτῆσα και τρία μὲ κερῆσω.

B
 Τὸ ἕνα ποῦ εἶρε τὴν καρδιά και τ' ἄλλο τὴ συνήλασε
 στο τρίτο ποῦ ἦσανα με ἐσὺ, ἔχασα τὴ ζωὴ μου.

Μάνος Ἐλευθερίου

Μίμης Παντοῦ

Zaaron
15 Nov 68

ΤΡΙΑ ΠΟΤΑΜΙΑ

A 1 2
 Τρία ποτάμια, τρεις φορές πέρασαν τήν καρδιά μου
 καί κλέφανε τά νειάτα μου καί πήραν τή χαρά μου.

B 5 8
 Τό ένα ποτάμι ήταν θολό καί τ' άλλο άγριεμένο
 τό τρίτο έσερνε καημούς καί δάκρυ μαυρισμένο.

A 2 3
 Πήγα κι εγώ νά πιω νερό, πήγα νά ξεδιφάσω
 τρία γεφύρια πάτησα καί τρία νά περάσω.

B 2 3
 Τό ένα μου πήρε τήν καρδιά καί τ' άλλο τή φωνή μου
 στό τρίτο πού ήσωνα κι έσύ, έχασα τή ζωή μου.

Σου στέλνω άπ' τό βασιλειό

τή ρίζα νά μυρίζεις

μέ τό παλιό μου μυστικό.

Κι άπ' τ' άδικο κι άπ' τό κακό

κατέ σου μην άγγίζεις.

μάνος έλευθερίου

μάνος έλευθερίου

Handwritten notes:
Τριτάτη
17 Απριλίου
1967

ΤΡΙΑ ΠΟΤΑΜΙΑ

Handwritten musical notation on a five-line staff. The notes are written in a cursive style, and there are some rests and accidentals. The staff is slanted upwards from left to right.

Τρία ποτάμια, τρεις ποταμοί, τρεις ποταμοί σου

και κλέβανε τα νερά σου και πήραν τα νερά σου

Τό είν' ποταμί ήταν θάλασσα και τ' άλλα ήσαν ποταμοί

και τ' άλλα ήσαν ποταμοί και τ' άλλα ήσαν ποταμοί

Πήραν και ήσαν ποταμοί, πήραν και ήσαν ποταμοί

και τ' άλλα ήσαν ποταμοί και τ' άλλα ήσαν ποταμοί

Τό είν' ποταμί ήταν θάλασσα και τ' άλλα ήσαν ποταμοί

και τ' άλλα ήσαν ποταμοί και τ' άλλα ήσαν ποταμοί

και τ' άλλα ήσαν ποταμοί

Η ΕΠΙΚΗΡΥΞΗ

Στις έρημιές και στά στενά
 μου στήσανε καρτέρι
 και μ'έπικηρύξαν φονιά
 έκεινοι που έχουν άποριά
 κι όσοι κρατοϋν μαχαΐρι.

Στους δρόμους και στις άγορές
 γράφανε τ'όνομά μου.
 Σε πανηγύρια και χαρές
 στον ύπνο μου έφτά φορές
 μούσφαζες τήν καρδιά μου.

Σου στέλνω άπ'τό βασιλικό
 τή ρίζα νά μυρίζεις
 μέ τό παλιό μου μυστικό.
 Κι άπ'τ'άδειο κι άπ'τό κακό
 ποτέ σου μήν άγγίζεις.

μάνος έλευθερίου

μάνος έλευθερίου

Η ΕΠΙΚΡΑΤΗΣ

~~5
 7 9 1 9 1 9 1 9
 4~~

εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ εἰς τὴν γῆν
 καὶ ἐπὶ πάντων τῶν κτισμάτων
 καὶ ἐπὶ πάντων τῶν ζώων
 καὶ ἐπὶ πάντων τῶν ἄνθρωπων
 καὶ ἐπὶ πάντων τῶν ἁγίων
 καὶ ἐπὶ πάντων τῶν ἀγγέλων
 καὶ ἐπὶ πάντων τῶν δυνάμεων
 καὶ ἐπὶ πάντων τῶν ἐξουσιῶν
 καὶ ἐπὶ πάντων τῶν ἐξουσιῶν
 καὶ ἐπὶ πάντων τῶν ἐξουσιῶν
 καὶ ἐπὶ πάντων τῶν ἐξουσιῶν

καὶ ἐπὶ πάντων τῶν ἐξουσιῶν

ΣΤΟ ΠΑΖΑΡΙ Ο ΧΡΗΣΜΟΣ

Λάθος μου δόθηκε χρησμός
καί σ'άπλωσα τό χέρι.

Κι όλου τοῦ κόσμου ὁ παιδεμός
φύτρωσε κι ἔγινε καημός
κι ἄνθισε καλοκαίρι.

Πάνω στή μαύρη σου στολή
στό μαῦρο τ'ἄλογό σου
μαῦρο σοῦ κέντησα πουλί
καί κોકκινη ἀνατολή
στό δάκρυ τό δικό σου.

Πῆρε τή νύχτα ὁ χαμός
καί τ'ὄνειρο μαχαίρια.
Ψεύτικος ἦταν ὁ χρησμός
πώς θά γυρίσει ὁ ποταμός
μέ δέκα περιστέρια.
κι ἀγάπη μου σ'ἀγόρασα,
μ'ἀλυσσιδες καί κληγές
καί καρφιά στόν ἔρωτά μου.

μάνος ἐλευθερίου

μάνος ἐλευθερίου

Ο ΧΡΗΣΙΜΟΣ

ἀδελφὸς μου ὁδοῦναι χριστὸς
καὶ τὸ ἀγαθὸν τὸ χεῖρον.

5
4
3
2
1
0
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

ἵνα σὺ εὖ περὶ τὴν ἀρετὴν
ἀποκαταστήσῃς τὸν ἑαυτοῦ
καὶ τὸν ἀλλοτρίου σου κατὰ
τὸν νόμον τοῦ κυρίου καὶ
τὸν νόμον τοῦ βασιλέως σου.

ἵνα σὺ εὖ περὶ τὴν ἀρετὴν
ἀποκαταστήσῃς τὸν ἑαυτοῦ
καὶ τὸν ἀλλοτρίου σου κατὰ
τὸν νόμον τοῦ κυρίου καὶ
τὸν νόμον τοῦ βασιλέως σου.

ἵνα σὺ εὖ περὶ τὴν ἀρετὴν

ΣΤΟ ΠΑΖΑΡΙ ΤΟΥ ΦΟΝΙΑ

Στό παζάρι τοῦ ληστή, πούλησα τὰ δάκρυά μου
 κι ἤβρα τὴν πόρτα σου κλειστή.
 Ἀγάπη, ἀγάπη, ἀγάπη μου,
 πούλησα καὶ τὴν καρδιά μου.

Στό παζάρι τοῦ φονιά, σ' ἔφεραν σὰν περιστέρι,
 σάββατο βράδυ στὶς ἐννιά.

Καὶ πούλησα τὰ μάτια μου
 κι ἀγόρασα μαχαίρι.

Στό παζάρι τῆς αὐγῆς, πούλησα καὶ τὴ φωνή μου,
 πήρανε καὶ τὸ αἷμα μου,
 ἀγάπη, ἀγάπη, ἀγάπη μου,
 πέτρα τῆς ὑπομονῆς μου.

Στὰ παζάρια ὅλης τῆς γῆς, παῖξαν ζάρια τὴ χαρά μου
 κι ἀγάπη μου σ' ἀγόρασα,
 μ' ἄλυσσιδες καὶ πληγές
 καὶ καρφιά στὸν ἔρωτά μου.

ΣΤΟ ΠΑΡΑΤΙ ΤΟΥ ΦΟΝΙΑ

.ουμ δισκιδδ δτ κορλυδον, ρητορλ του ρδδζακ δτξ
 .ρητορλζακ υου ουο κτρδδ υρη κρρβη κ
 ,ουμ ρηδγδ, ρηδγδ, ρηδγδ
 .ουμ δδδρακ υρη ζακ κορλυδον

, ρδδζακ υδδ κρρβη δ, δδδζακ υδδ κρρβη δτξ
 .δδδζακ υδδ κρρβη δτξ
 .ουμ κτρδδ δτ κορλυδον ζακ
 . ρδδζακ υδδ κρρβη δτξ

,ουμ ρηωφ ρη ζακ κορλυδον, ρητορλ του ρδδζακ δτξ
 ,ουμ κτρδδ δτ ζακ κρρβη
 ,ουμ ρηδγδ, ρηδγδ, ρηδγδ
 .ουμ ρητορλ του ρδδζακ δτξ

.ουμ δρακ ρη κρρβη υδδ ζακ, ρητορλ του ρδδζακ δτξ
 , κρρβη δ, ουμ ρηδγδ κ
 ρητορλ ζακ ρδδζακ δτξ
 .ουμ δρακ υδδ κρρβη ζακ

ουμ δρακ υδδ κρρβη

Ἄπομόνωση

Ὁ ANEMOS γέννησε τὴ νύχτα καὶ τὸ πέλαγος
 καὶ ἔγινε θάλασσα καὶ γνώρισε ἡ θάλασσα τὸ βάθος της
 καὶ ἡ νύχτα γέννησε τὰ δέντρα καὶ τὴ γλῶσση
 καὶ ἔγινε οὐρανός καὶ πουλιὰ τ' οὐρανοῦ καὶ πανσέληνος
 καὶ ἔγινε φῶς καὶ γνώρισε τὸ φῶς τὴ λάμψη του,
 ἡμέρες δύο.

Ὁ ἄνεμος γέννησε τὴν πίκρα καὶ τὴν μουσικὴν
 καὶ ἔγινε δάκρον καὶ γνώρισε τὸ δάκρον τὰ μάτια μας
 καὶ ἡ πίκρα γέννησε τίς ἐποχὲς καὶ τὰ πουλιὰ
 καὶ γέμισαν τὰ ὄρη ἄγρια ζῶα, ἐρπετὰ καὶ χρώματα
 καὶ ἔγινε δρόμος καὶ γνώρισαν οἱ δρόμοι τὴ μοῖρα τους,
 ἡμέρες δύο.

Ὁ ἄνεμος γέννησε τὴν πέτρα καὶ τὸ σίδηρο
 καὶ ἔγινε Ἄντρας καὶ γνώρισε ὁ ἄντρας τὴ δύναμή του
 καὶ ἡ πέτρα γέννησε τὴ λάσπη καὶ τὸ μόχθο
 καὶ ἔγινε μαχαίρι καὶ καρφιά καὶ σόννεφο
 καὶ ἔγινε Γουαῖκα καὶ γνώρισε ἡ Γουαῖκα τὴ μοναξιά της
 καὶ γέννησε ἡ μοναξιά τὸν καιμὸ καὶ τὴ λῶπη μου,
 ἡμέρες καὶ γενεὲς δεκατέσσερις.

At the close of the year, the following were the
names of the 13 members of the Board of Directors of the
New York State Agricultural Experiment Station, who
were elected at the annual meeting of the Board of
Agriculture, held at Albany, on the 15th day of
December, 1891. The names of the members of the
Board of Directors, for the year 1892, are as
follows: J. B. H. Smith, President; J. B. H. Smith,
Secretary; J. B. H. Smith, Treasurer; J. B. H. Smith,
Member; J. B. H. Smith, Member; J. B. H. Smith,
Member; J. B. H. Smith, Member; J. B. H. Smith,
Member; J. B. H. Smith, Member; J. B. H. Smith,
Member; J. B. H. Smith, Member; J. B. H. Smith,
Member; J. B. H. Smith, Member.

It is the duty of the Board of Directors to
select a committee of three members to be known as
the Executive Committee, who shall have the
charge of the management of the Station, and
shall report to the Board at each annual meeting.
The Executive Committee for the year 1892
consists of the following members: J. B. H. Smith,
President; J. B. H. Smith, Secretary; J. B. H. Smith,
Treasurer; J. B. H. Smith, Member; J. B. H. Smith,
Member; J. B. H. Smith, Member; J. B. H. Smith,
Member; J. B. H. Smith, Member; J. B. H. Smith,
Member; J. B. H. Smith, Member; J. B. H. Smith,
Member; J. B. H. Smith, Member.

Ο ΛΟΓΟΣ Ο ΣΤΕΡΝΟΣ

Τ' ἀγιάζει μου τρυπάει τὰ μάτια
θάναι δέ θάναι τέσσερις πρωί.
Καρφώνουν οἱ φονιάδες τὴν αὐγὴ,
μὰ ποιὸς μιλάει γιὰ δάκρυα.

Ὁ λόγος ὁ στερνὸς θάναι πουλί νεκρὸ στὸ χῶμα,
θάναι ἢ φωνὴ μας τραῖνο ποὺ ἔχει φύγει -
τὶς ὥρες ποὺ ξυπνοῦν οἱ τραυματίες δίχως μάτια
κι εἶναι τὰ ὄπλα πιδ τυφλά στὰ χαρακώματα,
νὰ ξέρεις,

" ἐγὼ ὀδηγῶ μέσ' στη θλιμμένη χώρα " .

μάνος ἐλευθερίου

Τ' ἀγγέλλει μοι τρυφερὰ τὴν ψυχήν
θάναι δὲ θάνατος ἐκείνου κέρως.
Καρφύλλου οἱ φωνήσας τὴν αὐτὴν
τὴν κορὴν ἠγάπησεν ἡ δὲ θάνατος.

Ὁ λόγος ὁ αὐτὸν θάνατος κορὴν κέρως ἀπὸ χέρως,
θάναι ἢ φωνήσας μοι τὴν ψυχήν -
τὴν ὄρατ' ἀπὸ τὴν φωνήσας οἱ φωνήσας τὴν ψυχήν
κὲν εἶναι τὴν ὄρατ' ἀπὸ τὴν φωνήσας τὴν ψυχήν,
τὴν φωνήσας.

" ἔγωγε ὄρατ' ἀπὸ τὴν φωνήσας τὴν ψυχήν " .

ΠΗΡΑ ΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΤΟΥ ΛΗΣΤΗ

Πῆρα τοὺς δρόμους τοῦ ληστή
 νά δῶ ποιά πόρτα εἶναι κλειστή
 κι ἄλλη ζωὴ ν'ἀρχίσω.

Μά πέρασα τὸν ποταμὸ
 πού ἔχει ἡ χαρὰ τὸ γυρισμὸ
 γεφύρι νά πατήσω.

Βρῆκα χαμένο τὸν καιρὸ
 καὶ νάχεις τ'ἄστρο τὸ πικρὸ
 στά μάτια καρφωμένο.

Σπίτι δέ βρῆκα, μήτε βιό,
 παρὰ μονάχα ἓνα θεὸ
 κι ἐκεῖνον σταυρωμένο.

Κι ἦρθα στοὺς δρόμους πού περνοῦν
 ὅσοι μονάχοι τους πονοῦν
 καὶ τραγουδοῦν μονάχοι.

Μά ξέχασα τὸ γυρισμὸ,
 γιατί δέν βρῆκα ποταμὸ --
 καὶ τράβηξα στή μάχη.

μᾶνος ἐλευθερίου

ΠΡΩΤΗ ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

Ἰὴσὺς τοῦ θεοῦ ἐγένετο ἄνθρωπος
 καὶ ἐγενήθη ἐκ τῆς ἁγίας
 πνεύματος καὶ ἐκ τοῦ ἁγίου
 Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ
 ὁμοιωθεὶς τῷ ὕδατι καὶ τῷ
 πνεύματι ἁγίῳ καὶ ἠρθε
 ἐν σαρκί.

Ἦν ἁγία καὶ ἁγία ἡ ψυχή
 αὐτοῦ ὡς ἡ ἁγία καὶ ἁγία
 ψυχή τοῦ ἁγίου Ἰωάννου
 τοῦ βαπτιστοῦ ὁμοιωθεὶς
 τῷ ὕδατι καὶ τῷ πνεύματι
 ἁγίῳ καὶ ἠρθε ἐν σαρκί.

Ἦν ἁγία καὶ ἁγία ἡ ψυχή
 αὐτοῦ ὡς ἡ ἁγία καὶ ἁγία
 ψυχή τοῦ ἁγίου Ἰωάννου
 τοῦ βαπτιστοῦ ὁμοιωθεὶς
 τῷ ὕδατι καὶ τῷ πνεύματι
 ἁγίῳ καὶ ἠρθε ἐν σαρκί.

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΘΑΡΘΟΥΝ

Αὐτοὶ ποὺ θάρθουν μιὰ βραδυά
 νὰ βροῦν τὰ δάκρυά μας
 πληγές θὰ βροῦνε καὶ καπνὸ
 καὶ στάχτη τῆ χαρὰ μας.

Κι ἂν θὰ μοῦ πάρουν τῆ φωνή
 θ' ἀφήσω τὸν καημὸ μου
 κι ἂν γίνει ξένος ὁ καημὸς
 θ' ἀφήσω τ' ὄνειρό μου.

Κι ἂν πάρουν καὶ τὰ χρόνια μου
 στὸ αἷμα μου θὰ μείνουν.
 Κι ἂν γίνει τὸ αἷμα μου νερό
 πουλάκια θὰ τὸ πίνουν.

μάνος ἐλευθερίου

μάνος ἐλευθερίου

ΗΡΘΑΝ ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΜΕ ΤΑ ΜΑΥΡΑ

Τόν ένα τότε πήρε ό Νόμος
κι έγινε σύννεφο, καπνός.

Τόν άλλο τότε πήρε ό δρόμος
κι έγινε ή πικρα καθενός.

Ήρθαν οί άνθρωποι μέ τά μαύρα
πού έχουν σκοτάδι στά μαλλιά τους
κι αυτοί πού έχουν βροχή στά χέρια
και κεραυνό στό κοίταγμα τους.

Ψάχνουν στά δέντρα και στό χώμα
κι ύστερα φάχνουν στην καρδιά μου
μά βρίσκουν την πληγή του αίμα
στά μάτια και στά δάκρυά μου.

Και πήραν τά όνειρά μας Νόμοι
και τά τραγούδια μας καπνός.
Και πήραν τή ζωή μας δρόμοι
και τήν άγάπη καθενός.

για παραλείπον οι αρχές
για βρισκουν οι βαρβαροι ημεις τι η

ΗΡΘΑΝ ΟΙ ΑΙΘΡΟΠΟΙ ΜΕ ΤΑ ΜΑΥΡΑ

ὄν ἔνα τὸνε κῆρε ὁ ἰδμοσ
ἔγνε σὺνεφεσ, κελνδρ.
ὄν ἄλλο τὸνε κῆρε ὁ ὀρδοσ
ἔγνε ἢ κῆρα καθενδρ.

5

ἠθρασ οὐ εὐθροκασ ἢ τῆ κῆρα
οὐ ἔχουσ κατῶδρ σὲ καλλῆ τὸνε
αὐτοσ κὸν ἔχουσ βροχῆ σὲ χῆρα
ἠερνυδ σὲ κὸν τῶνδρ τὸνε.

5

ἔχουσ σὲ κῆρα κῆρα σὲ κῆρα
οὐ εὐθροκασ ἠθρασ κῆρα
ἠθρασ τῆ κῆρα σὲ κῆρα
οὐ εὐθροκασ ἠθρασ κῆρα.

κῆρα τῆ κῆρα σὲ κῆρα
οὐ εὐθροκασ ἠθρασ κῆρα
κῆρα τῆ κῆρα σὲ κῆρα
οὐ εὐθροκασ ἠθρασ κῆρα.

Handwritten notes in Greek script, possibly bleed-through from the reverse side.

v d

s

v d

s

θ q H

θ o

s

s

x d

s

s

s

s

s

s

REPORT OF THE BOARD OF DIRECTORS

The Board of Directors of the

Company has the honor to

present to you the following

report of the operations of the

Company during the year

ended on the 31st day of

December, 1900.

The operations of the

Company during the year

ended on the 31st day of

December, 1900, have

been successful and

the Board of Directors

is pleased to report

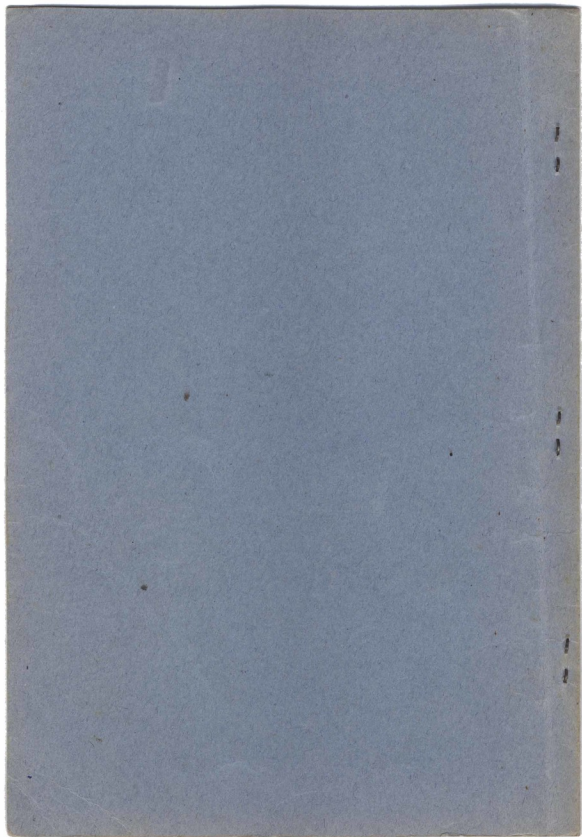
to you that the

operations of the

[Faint handwritten notes or signatures]

Μάγος Έλευθερίου

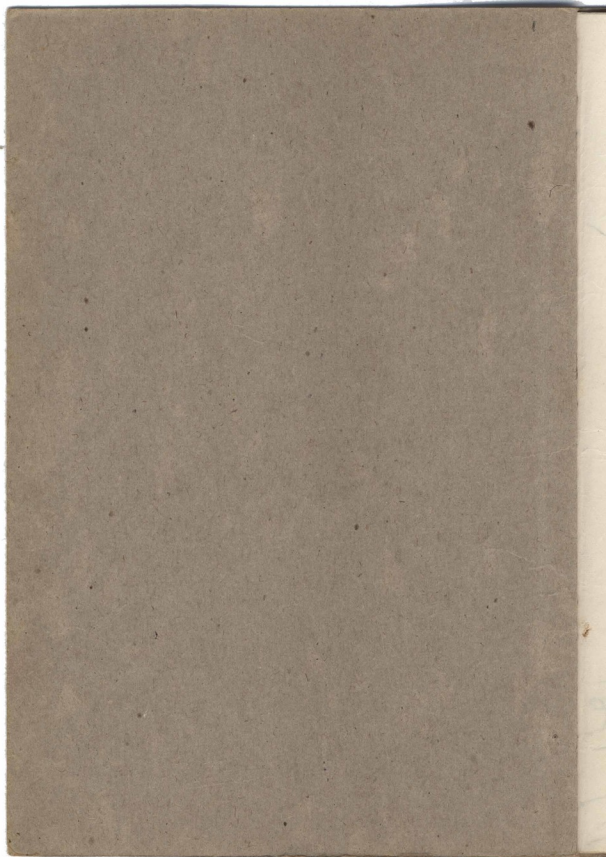
142 ν. ο. κ.

ΓΕΛΑΓΙΟΣ.

ΘΗΤΕΙΑ

+

94-16

ΜΑΝΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ

Τό τραίνο φεύγει στις όχτες

μά δού μονάχος έχεις μείνει.

Εκείνη βράδυ στην Κατερίνη

ΘΗΤΕΙΑ

Τό τραίνο φεύγει στις όχτες

Τό τραίνο φεύγει στις όχτες

μά δού μονάχος έχεις μείνει.

Εκείνη βράδυ στην Κατερίνη

(νόστιμο σου μυστικό)

και οι σφυροί κορός τό τραίνο

Τό τραίνο φεύγει στις όχτες

μά δού μονάχος έχεις μείνει.

Εκείνη βράδυ στην Κατερίνη

(νόστιμο σου μυστικό)

και οι σφυροί κορός τό τραίνο

και οι σφυροί κορός τό τραίνο

Handwritten musical notation on a five-line staff, featuring various notes and rests.

Handwritten musical notation on a five-line staff, featuring various notes and rests.

Handwritten musical notation on a five-line staff, featuring various notes and rests.

Handwritten musical notation on a five-line staff, featuring various notes and rests.

ΘΗΤΕΙΑ

I

Τό τραῖνο φεύγει στίς όχτώ
ταξίδι για τήν Κατερίνη.

Νοέμβρης μήνας δέν θά μείνει
(νά μην θυμάσαι στίς όχτώ) }
τό τραῖνο για τήν Κατερίνη.
Novembriy mesy N On 1 evn.

Σέ βρήκα πάλι ξαφνικά
νά πίνεις ούζο στοῦ Λευτέρη.
Νύχτα δέν θάρθει σ'άλλα μέρη
(νάχεις δικά σου μυστικά)
καί νά θυμάσαι ποιός τά ξέρει.
νύχτα N θάρθει δ'άλλα μέρη

Τό τραῖνο φεύγει στίς όχτώ
μά έσύ μονάχος έχεις μείνει.
Σιοπιά φυλάς στήν Κατερίνη
(μέσ'στήν όμίχλη πέντε-όχτώ)
μαχαῖρι στήν καρδιά σου έγίνη.
κίνασε νύχτα N καρδιά

ὁ δὲ τῶν φερόμενων ὅτι

καὶ τῶν ἐπιπέδων ἔχει

ἴσους ἴσους ὅτι ἔχει

ἴσους ἴσους ὅτι ἔχει

ἴσους ἴσους ὅτι ἔχει

ἴσους ἴσους ὅτι ἔχει

ἴσους ἴσους ὅτι ἔχει

ἴσους ἴσους ὅτι ἔχει

(ἴσους ἴσους ὅτι ἔχει)

καὶ τῶν ἐπιπέδων ὅτι ἔχει

ὁ δὲ τῶν φερόμενων ὅτι

καὶ τῶν ἐπιπέδων ἔχει

ἴσους ἴσους ὅτι ἔχει

(ἴσους ἴσους ὅτι ἔχει)

καὶ τῶν ἐπιπέδων ὅτι ἔχει

[Extensive handwritten scribbles and lines covering the bottom half of the page, including a large circular scribble on the left and several long horizontal lines.]

Η ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Παρέα μέ τήν Ἄντιγόνη
 πού ἦταν Μαρία μιὰ φορά
 ἡ νύχτα ἐτούτη δέν τελειώνει.
 Ἡ νύχτα ἐτούτη σέ πληγώνει
 γιά ν' ἀγοράσεις τή χαρά.

Βροχή, ἀγέρας καί χαλάζι
 σοῦ παίρνουν πίσω τή φωνή.
 Κοιμάλιασες μέσα στ' ἀγιάζι
 κι ἡ Ἄντιγόνη σοῦ φωνάζει
 πώς εἶν' γιά ἔλα ἱκανή.

...Θυμήσου την τήν Ἄντιγόνη
 τώρα πού πέρασε ὁ καιρός.
 Τώρα ἡ σειρά της νά ~~παράσσει~~ πληρώνει
 ἀφοῦ κανένας δέν τήν σώνει
 καί δέν τήν θέλει κι ὁ θεός.

ΚΑΡΤΙΝΑ Η

Handwritten musical notation on a five-line staff with a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The notes are mostly eighth and sixteenth notes. The text below the staff is mirrored and appears to be bleed-through from the reverse side of the page.

Handwritten musical notation on a five-line staff with a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The notes are mostly eighth and sixteenth notes. The text below the staff is mirrored and appears to be bleed-through from the reverse side of the page.

Handwritten musical notation on a five-line staff with a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The notes are mostly eighth and sixteenth notes. The text below the staff is mirrored and appears to be bleed-through from the reverse side of the page.

Handwritten musical notation on a five-line staff with a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The notes are mostly eighth and sixteenth notes. The text below the staff is mirrored and appears to be bleed-through from the reverse side of the page.

ΣΟΥ ΓΡΑΦΩ ΠΡΩΤΗ ΤΟΥ ΔΕΚΕΜΒΡΗ

Σοῦ γράφω πρώτη τοῦ Δεκέμβρη
 κι εἶναι μεσάνυχτα βαθειά.
 (Τώρα κοιμοῦνται) τὰ παιδιὰ
 μ' ἕνα καημὸ ποῦ νὰ μὴν σ' εὔρει.

Σέ λίγο ἀρχίζουν μεταθέσεις
 κι ἴσως μέ φέρουν πρὸς τὰ κεῖ.
 Τὸ Σάβατο ἢ τὴν Κυριακὴ
 θᾶχῶ καινούριες ὑποσχέσεις.

Μιὰ κάρτα στέλνω στὴν παρέα
 τῆ λίμνη τοῦ ἀλῆ-πασᾶ.
 Ἐδῶ σὰν πιάνει νὰ φουᾶ
 θυμίζει Μάρτη στὸν Περαία.

παρὰ μιὰ νύχτα σκοτεινὴ
 κι ὅ,τι τῆς καίρνε θά ποῦ δέξει.

ΤΟΥ ΓΡΑΦΟΥ ΠΡΩΤΗ ΤΟΥ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

~~21175.11
 Το γράμμα κέρδι το δεκτεμβριου
 με είναι ηεσθουχτα βαθη.
 Τοδε κολουνατ εε κελος
 η ενα κληρη κοδ με ηην ε εδρα.~~

11119

~~Εε Αλλοσ αχίλου ηεταθεραε
 με εωε με εερονε κεδε εε μετ.
 Το εδρατο η την Αρβανη
 εεχε κελουθερε ηεραχεραε.~~

11119

~~με εε κελου ηεταθεραε οτην κεδε
 ηη Αλλοσ του εεη-κεδε.
 εεε εεε κελουε με εωε
 εεηεεε ηεραε οτην ηεραε.~~

11119
 11119

'Ο ένας πήγε Μυτιλήνη
 κι άλλοι δυό-τρείς για τό Κιλκίς.
 'Απ' τήν παρέα μου ἔχει μείνει
 μονάχα ὁ Πέτρος ὁ Κιρκίης
 κι ὁ Σταῦρος ἀπ' τήν Σαντορίνη.

Τώρα τά πράγματα ἔχουν σφίξει
 μέν τόν καινούριο διοικητή.
 Κι ἄν πεῖς για δίωρη οὔτε νύξη,
 σκέπτομαι τήν "κανονική"
 μονάχα ὁ καιρός ν' ἀνοίξει.

Γιάννενα, Βέροια καί Σμύρνη
 Πρέβεζα καί Κομοτηνή,
 μέσ' στήν καρδιά μου δέν θά μείνει
 παρά μιά νύχτα σκοτεινή
 κι ὅ,τι τῆς παίρνω θά μοῦ δίνει.

4

ΑΙΣΘΗ

Handwritten musical notation on a five-line staff with a treble clef. The notes are written in a cursive style. Below the staff, there is faint, mirrored text from the reverse side of the page.

Handwritten musical notation on a five-line staff with a treble clef. The notes are written in a cursive style. Below the staff, there is faint, mirrored text from the reverse side of the page.

Handwritten musical notation on a five-line staff with a treble clef. The notes are written in a cursive style. Below the staff, there is faint, mirrored text from the reverse side of the page.

Handwritten musical notation on a five-line staff with a treble clef. The notes are written in a cursive style. Below the staff, there is faint, mirrored text from the reverse side of the page.

Handwritten musical notation on a five-line staff with a treble clef. The notes are written in a cursive style. Below the staff, there is faint, mirrored text from the reverse side of the page.

ΘΗΤΕΙΑ

5

'Εδῶ δέν εἶναι τό Πασαλιμάνι
 μήτε (χαρά) γιά ν'άκουστεῖ.
 Σάν μιὰ φωνή ὁ κόσμος σου μέ φτάνει
 ἀπό παλιά κι ἀξέχαστη γιορτή.

Μοῦ λές πῶς πέρασε ὁ καιρός
 κι ὅλο (πῶς ἔχει) ὁ θεός.
 Πῶς ἔχει καί δέν μᾶς ζεχνάει
 τήν κάθε πρώτη τοῦ μηνός.

'Εδῶ δέν ἔχει πόρτα νά χτυπήσεις
 μήτε κορίτσια νά μιλάς.
 Κι ὁ δρόμος πού σέ λίγο θά γνωρίσεις
 θέλει κι αὐτός νά τόν παρακαλᾷς.

23. IV. 67
 Βενγκι

This image shows a page of handwritten musical notation on aged, yellowed paper. The notation is organized into five horizontal staves, each containing a series of notes and stems. The notes are drawn with dark ink, and some stems are highlighted in blue. The notation is dense and appears to be a sketch or a working draft of a musical piece. The paper shows signs of age, including some staining and discoloration. The overall appearance is that of a personal or working manuscript.

Ζουγιουργός

(A)

41

↓
ΘΗΑ - 6 - ΘΗΤΙΙΑ

"Έχει ἡ ἀγάπη τόν καημό
κι ἡ ξενητεία τόν δρόμο.
'Ο στρατιώτης τ' ὄπλο του
κι ὁ δικαστής τὸ Νόμο.

Μὰ τὸ οὐς καὶ τὴ μάτρα,

τὸ εἶλας στὴν πλάτη,

τὸ γὰρ τὴ δική σου,

τὸ γὰρ τὴ δική σου,

Μὰ ἐγὼ εἶμαι ξένος πού περνᾶ
γι αὐτοὺς πού με ξεχάσανε.

Κι αὐτοὶ πού με δικάσανε
πίνουν τὸ αἷμα μου ξανά.

~~000~~
000

καὶ τὸν τὸν εἶπεναι ἔξω

"Όπου ἔχει μαύρη τὴν ψυχὴ
ἔχει καὶ τὸ μαχαίρι.
Κι ὅπου τὸ φίδι καρτερεῖ
ἐκεῖ ναι περιστέρι.

15.11.62

Φραγκο

30-10-1905

ΑΙΤΙΑ

Ομοίως και στην περίπτωση αυτή
η διαφορά των δύο περιόδων
είναι ομοίως η ίδια.

Επιπλέον και στην περίπτωση αυτή
η διαφορά των δύο περιόδων
είναι ομοίως η ίδια.

Όσον αφορά την περίπτωση
αυτή και στην περίπτωση αυτή
η διαφορά των δύο περιόδων
είναι ομοίως η ίδια.

12.11.05
D. K.

[Faint handwritten notes and scribbles on the page]

7

Σεπτέμβρη τοῦ ἑξήντα δύο
 σέ βρήκα στὴν Κομοτηνή.
 Ἐσύ ἀπ' τὴν Ἀγιά-Βαρβάρα
 κι ἐγὼ ἀπ' τὴν Καρσαριανή.

Μετὰ τὸ οὖζο καὶ τὴ μπῦρα,
 τὸ ρίξαμε στὴν τσικουδιά.
 Ἐσύ γιὰ τὴ δική σου μοῖρα
 κι ἐγὼ γι αὐτὴ τὴν ζευητεία.

Σεπτέμβρη τοῦ ἑξήντα ἕξι
 σέ βρήκα στὴν ὁδὸ Ἀθηνᾶς.
 Κι ἔμαθα σ' εἶχανε διαλέξει
 στὴ Γερμανία νὰ πονᾶς.

22. 1. 68
P. P. P. P.

Handwritten musical notation on a page with bleed-through. The notation consists of four staves of music. The first staff is in treble clef and contains a melodic line with various note values and rests. The second staff is in bass clef and contains a bass line with similar note values. The third staff is in treble clef and contains a melodic line with a dynamic marking 'p' and a tempo marking 'R'. The fourth staff is in bass clef and contains a bass line. The page shows significant bleed-through from the reverse side, with mirrored text and musical notation visible.

Handwritten musical notation on a separate staff, likely a continuation of the piece. The staff is in treble clef and contains a melodic line with various note values and rests. The notation is dense and appears to be a continuation of the piece.

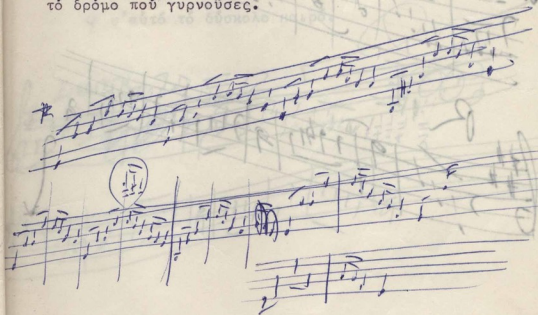
ΩΗΤΕΙΑ8

Τόν πρῶτο χρόνο φάμπρικα
τόν ἄλλον στά φυγεῖα.

Χωρίς νά θέλω βρέθηκα
(μέσ'στά μηχανουργεῖα.

R Μά τό φαμί μου εἶναι γλυκό
καί τό κρασί ζαλίξει
τόρα πού ἔμαθα κι ἐγώ
ἡ ρόδα πῶς γυρίζει.

Τήν πρώτη μέρα γέλασες
τήν ἄλλη μου μιλοῦσες.
Χωρίς νά ξέρω ἔπαιρνα
τό δρόμο πού γυρνοῦσες.

Handwritten musical notation on a five-line staff. The notation includes various rhythmic values and accidentals. Above the staff, there are handwritten numbers '1' and '2', and some illegible text. The music appears to be a vocal line.

Τὸν κερτο κέρτο κέρτο
τὸν ἄλλον ὅτε φέρτε.
Χρῆς τὸν ἄλλον φέρτε.
(τὸν ὅτε φέρτε.)

Handwritten musical notation on a five-line staff. The notation includes various rhythmic values and accidentals. Above the staff, there is a handwritten number '4'. The music appears to be a vocal line.

Handwritten musical notation on a five-line staff. The notation includes various rhythmic values and accidentals. Above the staff, there is a handwritten number '4'. The music appears to be a vocal line.

Handwritten musical notation on a five-line staff. The notation includes various rhythmic values and accidentals. Above the staff, there is a handwritten letter 'R'. The music appears to be a vocal line.

Handwritten musical notation on a five-line staff, mostly illegible due to fading and bleed-through. A large arrow points downwards from the right side of the staff.

22. IV. 08

Βραχάν

9

44

Σ' αὐτό τό δύσκολο καιρό — 0 0 0
μπερδεύτημα γιά νά σέ βρῶ.
Χωρίς καμιᾶ παρηγοριά
καί μέ μιᾶ ἄρρωστη καρδιά.

R

Πέρασα δρόμους καί στενά
μά ἦταν τά σπίτια σκοτεινά.
Φαρμάκι τό φωμί πικρό
πού τρωγα μέχρι νά σέ βρῶ.

- 1 Ἐχασα τή μιση ζωή
- 2 κι εἶν' ἡ φυγή μου μιᾶ πληγή
- 3 πού πρέπει νά σέ ξαναβρῶ
- 4 σ' αὐτό τό δύσκολο καιρό.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Handwritten musical notation on a staff, including notes and rests. The text below is written in reverse order.

καὶ ἡμεῖς ἑορτάζομεν καρδίας
 Χριστὸς κατὰ κληρονομίαν
 ἡμεῖς ἔσμεν ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς

ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς
 ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς

Handwritten musical notation on a staff, including notes and rests. The text below is written in reverse order.

καὶ ἡμεῖς ἑορτάζομεν καρδίας
 Χριστὸς κατὰ κληρονομίαν
 ἡμεῖς ἔσμεν ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς

ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς
 ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς
 ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς

Handwritten musical notation on a staff, including notes and rests. The text below is written in reverse order.

Handwritten text at the top of the musical staff, possibly a title or subtitle.

ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς
 ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς
 ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς

ΘΗΤΕΙΑ

ΙΟ

ΟΙ ΦΑΝΤΑΡΟΙ

Όταν βγαίνει τό φεγγάρι
 βγαίνουν πάντα κι οί φαντάροι
 μέ γαρούφαλλο στό χέρι
 καί κανένας δέν τούς ζέρει.

Στή μικρή τήν έπαρχία
 ή δική τους ιστορία
 είναι γι άλλους πού γυρίζουν
 καί γιά κείνους πού σφυρίζουν.

Μ'ένα γράμμα ζενυχτάνε
 καί στά μάτια τους γυρνάνε
 όλ'οί ξεχασμένοι δρόμοι
 καί τοῦ καθενός ή γνώμη.

Κι όταν σβύνει τό φεγγάρι
 δίχως όνειρα οί φαντάροι
 έχουν νύχτα στήν καρδιά τους
 κι άσπρα μέσ'στόν έρωτά τους.

ΟΙ
ΑΙΣΙΟΙ
ΟΙ ΦΑΝΤΑΣΤΟΙ

“Όταν βγαίνεις το φεγγάρι
βγαίνουν πάντα κι οι φαντάσοι
μή γαρ φεγγάριο στο χέρι
θαί κανέναν δέν τον εβόρει.”

Επὶ κερὶ τὴν ἐπαρχίαν
ἢ οὐκ ἔστι τούτῳ ἐποχὴ
εἶναι γὰρ ἄλλοι καὶ ἄλλοι
καὶ γὰρ κείνους καὶ σφραγίσουν.

Μὲν γὰρ ἐπισημασθέντες
καὶ αὐτὰς τὰς ἡμέρας τούτων
ὄλ' οἱ ἐξαπατημένοι
καὶ τοῦ κέρους ἢ γὰρ.

Κι ὅταν σβῆναι τὸ φεγγάρι
σοφὴν αἰ φαντάσοι
ἔχουν νύχτῃ καὶ ἄλλοι
κι ἔσονται ἄλλοι ἄλλοι.

ΘΗΤΕΙΑ

II

Τό παλιό μας τό τραγοῦδι πάλι,
πάλι θάρθω νά στό πῶ.

Μήν γελαῖς

καί μήν κουνᾶς ἄλλο τό κεφάλι-
μέσ'στά γράμματα δέν βρίσκεις τόν σκοπό.

Κι αὐτό τό γράμμα πάλι θά ξεχάσεις
μέ τή φωτιά σάν ζεσταθεῖς.
Εἶναι μονότονες οἱ διαβιβάσεις
ὅταν τό μήνημα σέ λίγο θά διαβάσεις
καί τ'ἀκούει πιά κανείς.

4

Τὸ καλὸν καὶ τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ
καλὸν καὶ τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ
καὶ τὸ καλὸν καὶ τὸ ἀγαθὸν
καὶ τὸ καλὸν καὶ τὸ ἀγαθὸν
καὶ τὸ καλὸν καὶ τὸ ἀγαθὸν

καὶ τὸ καλὸν καὶ τὸ ἀγαθὸν
καὶ τὸ καλὸν καὶ τὸ ἀγαθὸν
καὶ τὸ καλὸν καὶ τὸ ἀγαθὸν
καὶ τὸ καλὸν καὶ τὸ ἀγαθὸν
καὶ τὸ καλὸν καὶ τὸ ἀγαθὸν

10

THE
 HISTORY OF THE
 UNITED STATES OF AMERICA
 FROM 1763 TO 1863
 BY
 CHARLES C. SMITH
 VOL. I.

The first part of the history of the United States is the period from 1763 to 1789. This period is characterized by the struggle for independence from Great Britain. The American Revolution was a war of ideas as well as a war of arms. The American people fought for the right to self-government and for the right to be free from the tyranny of a distant king. The American Revolution was a success because the American people were determined to fight for their rights and for their freedom.

Βασικά βιβλία αρχιτεκτονικής

---

1. Πλάιιο
- 2 Μπαρλοϊκία
- 1 Κιτσα-φινέβλο
- 1 Ντεσπερς.

Κυριών να προσβλεπεί
 όργανα ήμ προστιθέμενος
 τών ισορροπιών.-

Αυτογραφία.-

Πλαίσια.-

Νεμπά - άδγγος

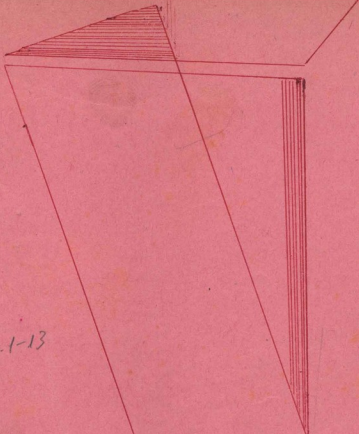

49

[Handwritten scribbles and faint red markings]

φφ. 1-13

μ. ε. γ.

NYXTA ΘΑΝΑΤΟΥ

Ο ΠΟΙΗΤΗΣ

Δέν είσαι σύ τό αίμα τής φωτιᾶς
 ἔσύ πού ἀνοίγεις τήν παρή πληγή
 μέ τό μαχαῖρι τήν αὐγή.

Ὁ Ποιητής
 εἶναι παράθυρο ἀνοιχτό
 στήν ἐξουσία τῶν καιρῶν
 κι ἔχει τή μνήμη τῶν νεκρῶν.

Μιλᾷει τή γλῶσσα τοῦ θεοῦ
 μέ τή φωνή τοῦ κερανοῦ
 κι ἔχει τά μάτια του παντοῦ.

Δέν είσαι ^{όν} αὐτός πού μέ κρατᾷ
 μέ δυό μαχαίρια σταυρωτά
 κι ἔχει στούς ὦμους του πουλιά.

Ὁ Ποιητής
 φοράει τόν ἥλιο στά μαλλιά
 κι ἀνήκει χῶρια καθενός
 -θάλασσα εἶναι κι οὐρανός.

μ. ἔλ.

.....

.....

.....

.....

ΝΥΧΤΑ ΘΑΝΑΤΟΥ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ΤΟΥ ΠΕΡΑΜΕΝΟΥ ΤΗΣ ΑΥΛΗΣ
ΑΝ ΕΙΝΑΙ ΝΥΧΤΑ ΤΟΥ ΦΟΝΙΑ

Κάποτε θάρθει ένα πρωί
 κι ό μαῦρος καβαλλάρης
 Κι ἄν εἶν'ό κουρνιαχτός πολὺς
 τό σῦννεφο νά πάρεις.

Βάλε γαλάζια καί χρυσά
 καί ντύσου στό μετάξι
 κι ἄν εἶναι ἥλιος θά ντραπεῖ
 καί τό κακό θ'ἀλλάξει.

Μά ἄν εἶναι νύχτα τοῦ φονιά
 καί νύχτα τοῦ Σαβάτου
 σάν δαχτυλίδι τ'όνομα
 δῶσε το τοῦ θανάτου.

μ.έλ.

AN EPIGRAM TO THE LADY

When she is seen, the world is full
Of joy and gladness, and the heart
Is glad to see her, and the soul
Is glad to see her, and the heart
Is glad to see her, and the soul

When she is seen, the world is full
Of joy and gladness, and the heart
Is glad to see her, and the soul
Is glad to see her, and the heart
Is glad to see her, and the soul

When she is seen, the world is full
Of joy and gladness, and the heart
Is glad to see her, and the soul
Is glad to see her, and the heart
Is glad to see her, and the soul

ΣΤΟΥ ΠΙΚΡΑΜΕΝΟΥ ΤΗΝ ΑΥΛΗ

 ΟΣΟΥΣ ΔΕΝ ΗΠΕΡΕ Η ΜΩΝΑΣΙΑ

Στοῦ πικραμένου τὴν αὐλή
 βγαίνει ζερό χορτάρι.
 Δέν ἔχει δέντρο καὶ πουλί
 τὸν κόνο του νά πάρει.

Μεσ' στὸ παλιό τὸ σπιτικό
 πού ἔχουν ὅλοι φύγει
 ὁ θάνατος τὸ μυστικό
 σιγά σιγά τυλίγει.

Κι αὐτὰ τὰδάκρυα τὰ θολὰ
 δέν ξέρεις γιὰ ποῦ πᾶνε.
 Γιὰ ὅσους θάρθουν, ἢ γι αὐτοὺς
 πού πίσω δέν γυρνᾶνε.

μ. ἐλ.

ՅՈՒՆ ԿՐԻՍՏԻՆՈՎ ԿՐԻՍՏԻՆՈՎ
ԿՐԻՍՏԻՆՈՎ ԿՐԻՍՏԻՆՈՎ
ԿՐԻՍՏԻՆՈՎ ԿՐԻՍՏԻՆՈՎ
ԿՐԻՍՏԻՆՈՎ ԿՐԻՍՏԻՆՈՎ

ԿՐԻՍՏԻՆՈՎ ԿՐԻՍՏԻՆՈՎ
ԿՐԻՍՏԻՆՈՎ ԿՐԻՍՏԻՆՈՎ
ԿՐԻՍՏԻՆՈՎ ԿՐԻՍՏԻՆՈՎ
ԿՐԻՍՏԻՆՈՎ ԿՐԻՍՏԻՆՈՎ

ԿՐԻՍՏԻՆՈՎ ԿՐԻՍՏԻՆՈՎ
ԿՐԻՍՏԻՆՈՎ ԿՐԻՍՏԻՆՈՎ
ԿՐԻՍՏԻՆՈՎ ԿՐԻՍՏԻՆՈՎ
ԿՐԻՍՏԻՆՈՎ ԿՐԻՍՏԻՆՈՎ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΙΣΣΑ

ΟΣΟΥΣ ΔΕΝ ΠΗΡΕ Η ΜΟΝΑΞΙΑ

 Πέρασαν τὰ χρόνια σὺν τῷ σκοτεινῷ ποταμῷ
 πέρασες κι ἐσὺ μέσα στὴ ζωὴ μου.
 Τώρα ποῦ κάθουμαι νὰ λογαριάσω πόσοι χάθηκαν
 "Οσοὺς δὲν πήρε ἡ μοναξιά
 τοὺς ἔχει πάρει ὁ θάνατος
 κι εἶχαν τὰ λόγια τους πουλιά
 νὰ κελαηθοῦν στὴν πόρτα μου.

"Οσοὺς δὲν πήρε ὁ ποταμός
 τοὺς πρόδωσαν τὰ ὄνειρα.
 Νύχτα τοὺς πήρε καὶ καπνός
 καὶ μᾶς φιλοῦν στὸν ὕπνο μας.

μ. ἐλ.

3

A

ΟΣΟΥ ΕΣΤΙΝ Η ΜΟΝΑΧΙΑ

Οσού εστιν η μοναχια
του εχει κρηνη ο βασιλευς
ηλυσαν τουσ βασιλεαυσ εν
ημεσιν οσουσ εστιν κρηνησ

Οσού εστιν η κρηνη
τουσ κρηνησ εν οσουσ
ημεσιν οσουσ εστιν κρηνησ
και ημεσιν οσουσ εστιν κρηνησ

12.4

A

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΠΙΣΣΑ

Πέρασαν τὰ χρόνια σὰν τὸ σκοτεινὸ ποτάμι
 πέρασες κι ἐσύ μέσα στὴ ζωὴ μου.

Τώρα ποῦ κάθομαι νὰ λογαριάσω πόσοι χάθηκαν
 πόσοι μᾶς ἄφησαν καὶ ποιοὶ σκορπίσανε
 τώρα ποῦ κάθε μέρα λιγοστεύουν ἐκεῖνοι
 ποῦ μᾶς πόνεσαν

ὅσοι μᾶς βρήκανε στὴ νύχτα τοῦ θανάτου
 ἐγὼ σὲ ὀνομάζω καταφυγὴ μου-ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΠΙΣΣΑ.

Τώρα σὲ ψάλλνε σκύλοι
 καὶ οἱ καρτεροὺν ληστὲς
 εἰς τὴν γῆν ὅλ' οἱ φίλοι--
 μὴδὲ στὴς πόρτες τῆς κλειστῆς
 εἰς τὴν γῆν καὶ τριφυλλί.

Αυτ

56

ՀԱՅԿԱՆ ԱՆՏՐԱԿ

Երբ որ ծնունդն Երբ որ ծնունդն
 Երբ որ ծնունդն Երբ որ ծնունդն
 Երբ որ ծնունդն Երբ որ ծնունդն
 Երբ որ ծնունդն Երբ որ ծնունդն
 Երբ որ ծնունդն Երբ որ ծնունդն
 Երբ որ ծնունդն Երբ որ ծնունդն

4

2

ΤΗΝ ΤΕΤΑΡΤΗ ΒΡΑΔΥΑ

Μέσα στη μικρή καρδιά σου
πέρασε ὁ κουρνιαχτός.

Τώρα κρύψε τ' ὄνομά σου
κι εἶν' ὁ δρόμος ἀνοιχτός
μόνο μέσ' στὰ ὄνειρά σου.

Τὴν τέταρτη βραδυά, τέσσερα μαχαίρια, τέσσερα σκαθιά
πῶς στὴν καρδίᾳ μου.

Τώρα σέ φυλάνε σκύλοι
καὶ σέ καρτεροῦν ληστές
δέντρα γίναν ὅλ' οἱ φίλοι---
μπρός στὶς πόρτες τίς κλειστές
ἄγρια χόρτα καὶ τριφύλλι.

μ. ἐλ.

...
 ...
 ...
 ...
 ...

...
 ...
 ...
 ...

4.5.4

+

6

ΤΗΝ ΤΕΤΑΡΤΗ ΒΡΑΔΥΑ

ΕΙΧΕ τή στέγη τό σπίτι από πουλιά
τόν Αύγουστο καί τά πουλιά τής νύχτας
θεμέλια τή θάλασσα καί τό νοτιά.

Τρεῖς νύχτες κάρφωναν, τρεῖς μέρες ἔχιζαν
τήν τέταρτη βραδυά κάθησα στή μέση κι ἄναφα
τῆ λάμπα μου
τήν τέταρτη βραδυά, τέσσερα μαχαίρια, τέσσερα σπαθιά
μέσα στήν καρδιά μου.

*αὐτό μ' ἀράδα πῶς ἐπιτίθει κενότροπο στίχο
μὲ λέξεις σου ζῆς μίτη βο! !!
καὶ τὸν 'Ελλάτη
καὶ ἀκούσαμε καὶ μουσική
κοῦδεις τὸ παλιὸ σου σπίτι
κι ὅ, τι κρυμμένο εἶχες ἐκεῖ.
Κοῦ μίλησες μὲ ξένες γλῶσσες
μὰ νά μὲ πείσεις ὅτι μπορεῖς.
'Εγὼ μὲγάλωσα μὲ τόσες
ἐλπίδες- καὶ στυχωρεῖς.
* αὐτὸ νὰ πῶ **

μ. ἐλ.

7 μ. ἐλ.

THE TRIPATHI BRADIA

Like it is to be seen in the
old MSS. and in the
MS. of the MSS. and in the
MS. of the MSS. and in the

MS. of the MSS. and in the
MS. of the MSS. and in the
MS. of the MSS. and in the
MS. of the MSS. and in the

MS. of the MSS. and in the
MS. of the MSS. and in the
MS. of the MSS. and in the
MS. of the MSS. and in the

MS. of the MSS. and in the

MS. of the MSS. and in the

ΤΑ ΓΕΝΕΘΛΙΑ

Μούπες ποιό εἶναι τ' ὄνομά σου
 τὸν τόπο πού ἔχεις γεννηθεῖ
 γιὰ ποιὸν φυλᾶς τὰ δάκρυά σου
 κι ἔχει ἀπὸ σένα πιά χαθεῖ.

Μούπες γιὰ λόγια καὶ γι ἀνθρώπους
 μὰ τέτοιαθάχεις ξαναπεῖ
 κάθε φορά καί σ' ἄλλους τόπους
 χωρὶς ἀγάπη καὶ ντροπή.

Μοῦ διάβασες ξανά Σεφέρη
 τὸ ἴδιο πού ἔκανες καὶ χτές
 μὰ ἐμένα ἡ καρδιά μου ξέρει
 πὼς δέμ μᾶς σώνουν ποιητές.

Μοῦ διάβασες καὶ τὸν Ἐλύτη
 κι ἀκούσαμε καὶ μουσική
 Μοῦδειξες τὸ παλιό σου σπίτι
 κι ὅ,τι κρυμμένο εἶχες ἐκεῖ.

Μοῦ μίλησες μέ ξένες γλῶσσες
 μὰ νά με πείσεις δέν μπορεῖς.
 Ἐγὼ μεγάλωσα μέ τόσες
 πληγές- ~~πὸ~~ συγχωρεῖς.

καὶ ναι τ' ε

8

μ. ἐλ.

Μοιρασε κληρονομιας ειναι ειναι ειναι
 ειναι ειναι ειναι ειναι ειναι ειναι
 ειναι ειναι ειναι ειναι ειναι ειναι
 ειναι ειναι ειναι ειναι ειναι ειναι

Μοιρασε κληρονομιας ειναι ειναι ειναι
 ειναι ειναι ειναι ειναι ειναι ειναι
 ειναι ειναι ειναι ειναι ειναι ειναι
 ειναι ειναι ειναι ειναι ειναι ειναι

Μοιρασε κληρονομιας ειναι ειναι ειναι
 ειναι ειναι ειναι ειναι ειναι ειναι
 ειναι ειναι ειναι ειναι ειναι ειναι
 ειναι ειναι ειναι ειναι ειναι ειναι

Μοιρασε κληρονομιας ειναι ειναι ειναι
 ειναι ειναι ειναι ειναι ειναι ειναι
 ειναι ειναι ειναι ειναι ειναι ειναι
 ειναι ειναι ειναι ειναι ειναι ειναι

Μοιρασε κληρονομιας ειναι ειναι ειναι
 ειναι ειναι ειναι ειναι ειναι ειναι
 ειναι ειναι ειναι ειναι ειναι ειναι
 ειναι ειναι ειναι ειναι ειναι ειναι

Κληρονομιας ειναι ειναι ειναι

Α.Α. 8

ΕΧΕΙΣ μάτια τό φεγγάρι

κι εἶναι ἡ νύχτα σπιτικό σου

μά ἀπ' αὐτά πού μούχεις πάρει

τίποτα δέν εἶν' δικό σου.

“Έχεις δάκρυα τήν ἀγάπη

μέ φωτιά καί μέ μαχαῖρι

κι ἔχεις για κρᾶσί φαρμάκι

καί τόν χωρισμό στό χέρι.

μ.έλ.

ΚΑΙ ΤΟΤΕ ΟΤΙ ΕΠΙΣΤΗΜΗ
ΜΕ ΕΙΝΑΙ Η ΑΓΧΩΝ Η ΕΛΛΗΝΕΣ
Η ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΕΛΛΗΝΕΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗ
ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΕΛΛΗΝΕΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΕΛΛΗΝΕΣ
ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΕΛΛΗΝΕΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗ
ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΕΛΛΗΝΕΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗ
ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΕΛΛΗΝΕΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗ

1857

ΕΠΙΣΤΗΜΗ

P

Τώρα θά γράφεις κι ἐσύ γιὰ νά μέ πείσεις
 ὅσα θυμᾶσαι κι ὅ,τι ἄκουσες πικρό.
 Μά οἱ ἄλλοι ἔχουν ἐφεδρεῖτες ἀναμνήσεις
 ἔχουν μαζί τους τόν καιρό.

Κλαῖφε στά γόνατά μου τή ντροπή σου
 θά σοῦ τρυπᾶω τό ἤεφάλι μέ καρφιά
 θά ναι τὰ χέρια μου σπαθιά στήν ὄρεξή σου
 φίδια θά τρέχουν μέσ'στά μάτια τὰ κλειστά.

μ. ἐλ.

Τὸν δὲ ἄλλοι ἔχοντες ἀνεπαρκῆ
ὄσα διηγήσασθαι καὶ ἄλλοις κινῶν.
ἔχοντες τὸν κατὰ τὸν νόμον.

Καθὼς οὖν ἔχοντες τὸν νόμον
ὄσα διηγήσασθαι καὶ ἄλλοις κινῶν.
ὄσα διηγήσασθαι καὶ ἄλλοις κινῶν.
ὄσα διηγήσασθαι καὶ ἄλλοις κινῶν.

π.λ.μ.

/o

ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗ

Μέσ' στή φωτιά σέ βρήκα σάν Μιχάλη
 σέ λένε Φίλιππα, μιά σέ φωνάζουν Θεοδωρή.
 Τή νύχτα ξαναγίνεσαι Γεράσιμος -- καί πάλι
 ό,τι νά γίνει ένα όνομα μπορεί.

Ό Νικηφόρος, νύχτα καρφωμένη
 στόν έρωτά σου καί στόν ύπνο σου ξανά.
 "Ό,τι σοῦ πῶ γι ανθρώπους δέν σημαίνει,
 δέν ξέρει τίποτα ό φόβος πού γυρνά.

Μέσ' στή φωτιά σέ βρήκα σάν τόν Γιάννη
 Χριστόφορο κι 'Αργύρη σέ φωνάζουν τά παιδιά
 πήρε ό βορριάς μέ δάκρυα καράβια, μιά δέν φτάνει
 δέν φτάνει τίποτα ν'άγγιξει τήν καρδιά.

μ. 'ελ.

Μετ' οὗτο φησὶ τὸ βιβλίον ὅτι καὶ ἡ
οὐρανὸς ἐκτίθη καὶ ἡ γῆ ἐκτίθη
καὶ ἡ θάλασσα ἐκτίθη καὶ ἡ ἀβύσσος
καὶ ἡ οὐρανὸς ἐκτίθη καὶ ἡ γῆ ἐκτίθη
καὶ ἡ θάλασσα ἐκτίθη καὶ ἡ ἀβύσσος

Ὁ ἰσχυρὸς καὶ ἡ γῆ ἐκτίθη
καὶ ἡ θάλασσα ἐκτίθη καὶ ἡ ἀβύσσος
καὶ ἡ οὐρανὸς ἐκτίθη καὶ ἡ γῆ ἐκτίθη
καὶ ἡ θάλασσα ἐκτίθη καὶ ἡ ἀβύσσος

Μετ' οὗτο φησὶ τὸ βιβλίον ὅτι καὶ ἡ
οὐρανὸς ἐκτίθη καὶ ἡ γῆ ἐκτίθη
καὶ ἡ θάλασσα ἐκτίθη καὶ ἡ ἀβύσσος
καὶ ἡ οὐρανὸς ἐκτίθη καὶ ἡ γῆ ἐκτίθη
καὶ ἡ θάλασσα ἐκτίθη καὶ ἡ ἀβύσσος

~~Handwritten scribble~~ 01

~~Handwritten scribble~~

